

DOW AGROSCIENCES OCH DOW AGROSCIENCES MOT PARLAMENTET OCH RÅDET
FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (tredje avdelningen)
den 6 maj 2003 *

I mål T-45/02,

DOW AgroSciences BV, Rotterdam (Nederländerna),

DOW AgroSciences Ltd, Hitchin (Förenade kungariket),

företrädna av advokaterna K. Van Maldegem och C. Mereu,

sökande,

med stöd av

European Crop Protection Association (ECPA), Bryssel (Belgien), företrädd av
advokaterna D. Waelbroeck och D. Brinckman,

intervenient,

* Rättegångsspråk: engelska.

mot

Europaparlamentet, företrätt av C. Pennera och M. Moore, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg

och

Europeiska unionens råd, företrätt av M. Sims-Robertson och B. Hoff-Nielsen, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Valero Jordana och K. Fitch, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

angående en begäran om partiell ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60/EG (EGT L 331, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger,
justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 91/414/EEG

- 1 Den 15 juli 1991 antog rådet direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236). För att det skall säkerställas att medlen i fråga inte medför ”en inverkan på miljön i allmänhet som inte kan godtas och i synnerhet, inte medför någon skadlig påverkan på människors och djurs hälsa eller på grundvattnet”, föreskrivs i direktiv 91/414 att de verksamma ämnen som får ingå i växtskyddsmedel skall finnas i en gemenskapsförteckning som skall bifogas som bilaga I till direktivet (direktiv 91/414, tionde skälet och artikel 5).

- 2 Det förfarande som föreskrivs vid bedömningen av om ett verksamt ämne kan upptas i bilaga I i direktiv 91/414 hindrar inte att en medlemsstat godkänner att ett företag under en begränsad period släpper ut växtskyddsmedel som innehåller verksamma ämnen som ännu inte är upptagna i bilaga I på marknaden inom medlemsstatens territorium, såvida det har säkerställts att det berörda företaget har inlämnat en dokumentation i enlighet med gemenskapens krav och ifrågavarande medlemsstat har funnit att det verksamma ämnet och växtskyddsmedlen uppfyller de gemenskapsvillkor som anges i direktivet (direktiv 91/414, fjortonde skälet och artikel 8.2).

Direktiv 2000/60/EG och den omtvistade rättsakten

- 3 Europaparlamentet och rådet antog den 23 oktober 2000 direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, s. 1). Genom detta direktiv upprättas ”en ram för skyddet av inlandsytvatten, vatten i övergångszon, kustvatten och grundvatten” (artikel 1 första stycket). Syftet med denna ram är särskilt att ”eftersträva ökat skydd och förbättring av vattenmiljön bland annat genom särskilda åtgärder” som utformas för att gradvis minska eller eliminera ”utsläpp och spill av prioriterade ämnen [och] prioriterade farliga ämnen” (artikel 1 första stycket c).
- 4 Enligt artikel 16.2 i direktiv 2000/60 skall kommissionen till parlamentet och rådet lägga fram ”ett förslag med en lista över prioriterade ämnen som valts ut bland dem som innebär en betydande risk för eller via vattenmiljön utgör en sådan risk”. I artikel 16.3 anges följande: ”I kommissionens förslag skall också de prioriterade farliga ämnena fastställas.”

- 5 I artikel 16.11 i direktiv 2000/60 föreskrivs att "[k]ommissionen skall föreslå en lista över prioriterade ämnen, vilken omnämns i punkt 2 och 3, och vilken när den antas av Europaparlamentet och rådet, skall bli bilaga X till detta direktiv".
- 6 Således antog Europaparlamentet och rådet den 20 november 2001 beslut nr 2455/2001/EG om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60 (EGT L 331, s. 1, nedan kallad den omtvistade rättsakten). Klorpyrifos och trifluralin ingår i den på detta sätt upprättade listan. I en fotnot anges att dessa ämnen kan bli föremål för en översyn och klassificeras som prioriterade farliga ämnen. I detta hänseende preciseras att kommissionen kommer att lägga fram ett förslag till parlamentet och rådet angående en slutlig klassificering av klorpyrifos och trifluralin inom tolv månader efter det att den angripna rättsakten antagits.
- 7 Vad beträffar de prioriterade ämnen som nämns i bilaga X föreskrivs det i artikel 16.6 första strecksatsen i direktiv 2000/60 att "[k]ommissionen skall... lägga fram förslag om reglering för att gradvis minska utsläpp och spill av de berörda ämnena". Avseende prioriterade farliga ämnen föreskrivs i artikel 16.6 andra strecksatsen i direktiv 2000/60 att "[k]ommissionen skall lägga fram förslag om reglering för att utsläpp och spill... upphör eller stegvis elimineras inklusive en lämplig tidsplan för detta". Vidare anges i artikel 16.7 att "[k]ommissionen skall lägga fram förslag om kvalitetsnormer för koncentrationen av de prioriterade ämnena i ytvatten, sediment eller biota". Enligt artikel 16.8 är kommissionen skyldig att lägga fram "förslag i enlighet med punkterna 6 och 7... inom två år från det att ämnet i fråga förts upp på listan över prioriterade ämnen".
- 8 De åtgärder som kommissionen föreslår kommer i förekommande fall att antas av parlamentet och rådet i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2000/60.

Faktiska omständigheter och förfarande

- 9 DOW AgroSciences BV och DOW AgroSciences Ltd (nedan kallade sökandena) är verksamma inom tillverkning och saluförande av klorpyrifos och trifluralin.
- 10 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 26 februari 2002 har sökandena väckt denna talan.
- 11 I särskilda handlingar som inkom den 30 mars respektive den 12 april 2002 har parlamentet och rådet med stöd av artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler framställt en invändning om rättegångshinder. Sökandenas yttranden över dessa invändningar inkom den 12 juli 2002.
- 12 Ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning biföll, genom beslut av den 5 juli respektive den 26 september 2002, kommissionens och European Crop Protection Associations (nedan kallad ECPA) ansökan om att få intervensera till stöd för svarandenas respektive sökandenas yrkanden.
- 13 Kommissionen och ECPA inkom den 30 augusti respektive den 8 november 2002 med en interventionsinlägga i frågan huruvida talan kunde tas upp till sakprövning. Parterna i målet bereddes tillfälle att yttra sig över denna.

Parternas yrkanden

- 14 Sökanden har begärt att förstainstansrätten skall
- fastställa att talan kan prövas i sak och är grundad,
 - ogiltigförklara den omtvistade rättsakten så att kloropyrifos och trifluralin kan avlägsnas från denna rättsakt,
 - förplikta parlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 15 I sin invändning om rättegångshinder har rådet yrkat att förstainstansrätten skall
- fastställa att det är uppenbart att talan inte kan prövas och i andra hand avvisa talan,
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

16 Parlamentet har i sin invändning om rättegångshinder och kommissionen i sin interventionsinlägga yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan i dess helhet, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

17 I sina yttranden över invändningen om rättegångshinder har sökandena yrkat att förstainstansrätten skall

— fastställa att talan kan prövas i sak och är grundad,

— pröva talan i sak innan den tar ställning till invändningen om rättegångshinder och, i andra hand, pröva invändningen om rättegångshinder i samband med att talan prövas i sak.

— ogiltigförklara den omtvistade rättsakten så att klorpyrifos och trifluralin kan avlägsnas från denna rättsakt,

— förplikta parlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

18 I sin interventionsinlaga har ECPA yrkat att förstainstansrätten skall

- fastställa att talan kan prövas i sak och pröva om talan i målet är välgrundad,
- förplikta rådet att ersätta kostnaderna för interventionen.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

19 I enlighet med artikel 114.3 i rättegångsreglerna skall återstoden av förfarandet för prövning av en invändning om rättegångshinder vara muntligt, om inte förstainstansrätten bestämmer annat. Förstainstansrätten (tredje avdelningen) finner att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckliga upplysningar. Det finns därför ingen anledning att inleda det muntliga förfarandet.

Parternas argument

20 Parlamentet och rådet har med stöd av kommissionen invänt att talan inte kan prövas i sak. De anser först och främst att den omtvistade rättsakten inte utgör en rättsakt mot vilken talan kan väckas i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG. Den omtvistade rättsakten ändrar nämligen inte på något sätt sökandenas rättsliga ställning. Yrkandet avseende en partiell ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten kan i vart fall inte tas upp till sakprövning eftersom den omtvistade akten i realiteten utgör ett direktiv som varken direkt eller personligen påverkar sökandena.

- 21 Sökandena har, för det första, med stöd av ECPA genmält att den omtvistade rättsakten är en tvingande rättsakt av parlamentet och rådet som ger upphov till slutgiltiga rättsverkningar, vilka är av den arten att de kan påverka sökandenas intressen. Sökandena har betonat att åtgärder kommer att vidtas i enlighet med artikel 16 i direktiv 2000/60 för att minska eller gradvis eliminera utsläpp och spill av de ämnen som nämns i den omtvistade rättsakten. Eftersom klorpyrifos och trifluralin på ett oåterkalleligt vis förts upp på listan över prioriterade ämnen tvingas de ekonomiska aktörerna att minska produktionen, saluförandet och användningen av dessa ämnen. Vidare skapar den omtvistade rättsakten, genom att klorpyrifos och trifluralin i denna tillfälligt utpekas som farliga prioriterade ämnen vars produktion, saluförande och användning kan förbjudas, rättsliga förutsättningar för ett slutgiltigt förbud mot klorpyrifos och trifluralin samt produkter som innehåller dessa ämnen inom en period av tolv månader. Sökandena har framhållit att det är oåterkalleligt att föra upp klorpyrifos och trifluralins på listan över prioriterade ämnen eftersom ingen åtgärd för återkallelse finns föreskriven i direktiv 2000/60.
- 22 Sökandena har i sina yttranden över invändningen om rättegångshinder anfört att det i den omvistade rättsakten anges vilka prioriterade ämnen den reglering som kommer att antas senare skall tillämpas på. De bestämmelser som antas senare kan endast avse formerna för gradvis minskning och eliminering av utsläpp och spill av de ämnen som åsyftas i den omtvistade rättsakten. Sökandena kan inte längre inom ramen för en talan avseende senare antagen reglering i fråga om dessa ämnen ifrågasätta att klorpyrifos och trifluralin uppförts på listan i bilaga X till direktiv 2000/60. Den omtvistade rättsakten ändrar således klorpyrifos och trifluralins "rättsliga ställning" och följaktligen även sökandenas rättsliga ställning i deras egenskap av distributörer av nämnda ämnen.
- 23 Sökandena har tillagt att den omtvistade rättsakten, tvärtemot vad svarandena har påstått, genom sitt namn och sitt innehåll utgör ett beslut och inte ett direktiv. I vart fall har diskussionen om den omtvistade rättsaktens natur föga betydelse eftersom det har slagits fast att normativa bestämmelser kan beröra fysiska och

juridiska personer direkt och personligen (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197 och s. 223, och av den 22 november 2001 i mål C-451/98, Antillean Rice Mills mot rådet, REG 2001, s. I-8949, punkt 46).

- 24 Sökandena har för det andra gjort gällande att de är direkt berörda av den omtvistade rättsakten. De har erinrat om att kravet på direkt påverkan förutsätter att den påtalade gemenskapsåtgärden direkt inverkar på den enskildes rättsliga ställning och att den är utformad så att den inte lämnar dem till vilka rättsakten är riktad, och som skall genomföra den, något utrymme för skönsmässig bedömning. Detta innebär att genomförandet skall ha en rent automatisk karaktär och följa enbart av gemenskapslagstiftningen utan att några mellanliggande regler behöver tillämpas (domstolens dom av den 13 maj 1971 i de förenade målen 41/70—44/70, International Fruit Company m.fl. mot kommissionen, REG 1971, s. 411, av den 6 mars 1979 i mål 92/78, Simmenthal mot kommissionen, REG 1979, s. 777, av den 29 mars 1979 i mål 113/77, NTN Toyo Bearing m.fl. mot rådet, REG 1979, s. 1185, av den 11 juli 1985 i de förenade målen 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 och 10/84, REG 1985, s. 2523, och av den 26 juni 1990 i mål C-152/88, Sofrimport mot kommissionen, REG 1990, s. I-2477). I förevarande mål finns dock i den omtvistade rättsakten klorpyrifos och trifluralin med på listan över prioriterade ämnen utan att medlemsstaterna för den skull är skyldiga att vidta någon annan tillämpningsåtgärd. Medlemsstaterna är bundna av listan såsom den har upprättats genom den omtvistade rättsakten. Den sistnämnda ger således upphov till precisa, ovillkorliga och direkt tillämpliga rättsverkningar.
- 25 Sökandena är, för det tredje, personligen berörda av den omtvistade rättsakten. Sökandena har i detta hänseende först och främst noterat att de är innehavare av redan föreliggande rättigheter som påverkas av den omtvistade rättsakten. De har särskilt förklarat att de erhållit godkännanden för att släppa ut produkter baserade på klorpyrifos och trifluralin på marknaden i de flesta medlemsstater i enlighet med artikel 8.2 i direktiv 91/414. Sökandena deltar dessutom i ett prövningsförfarande som syftar till att dessa ämnen tas upp i bilaga I i direktiv 91/414 i egenskap av verksamma ämnen som uppfyller säkerhetskraven i artikel 5 i sistnämnda direktiv. Den omtvistade rättsakten som begränsar användningen av klorpyrifos och trifluralin påverkar sökandenas rätt att saluföra dessa ämnen. Eftersom sökandena förvärvat dessa rättigheter i enlighet med bestämmelserna i direktiv 91/414 utgör den omtvistade rättsakten en kränkning av sökandenas specifika rättigheter (domstolens dom av den 18 maj 1994 i mål C-309/89,

Codorniu mot rådet, REG 1994, s. I-1853; svensk specialutgåva, volym 15, s. 141). Den angripna rättsakten påverkar i vart fall på ett särskilt allvarligt sätt en mycket begränsad grupp ekonomiska aktörer till vilken sökandena hör (domstolens dom av den 23 april 1986 i mål 294/83, Les Verts mot parlamentet, REG 1986, s. 1339, svensk specialutgåva, volym 8, s. 529, och av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet, REG 1991, s. I-2501, samt förstainstansrättens beslut av den 30 september 1997 i mål T-122/96, Federolio mot kommissionen, REG 1997, s. II-1559). All ekonomisk verksamhet som sökandena bedriver hotas nämligen av den omtvistade rättsakten.

- 26 Sökandena har därefter uppmärksammat att gemenskapsinstitutionerna var skyldiga att beakta deras specifika rättigheter när de antog den omtvistade rättsakten (domstolens dom av den 17 januari 1985, i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207 och den ovan i punkt 24 nämnda domen i målet Sofrimport mot kommissionen, förstainstansrättens dom av den 27 april 1995 i mål T-12/93, CCE de Vittel m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1247, och av den 14 september 1995 i de förenade målen T-480/93 och T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2305). Sökandena har härvidlag i sina invändningar om rättegångshinder särskilt åberopat artikel 16.2 a i direktiv 2000/60, enligt vilken de har rätt att låta sina produkter bli föremål för en vetenskaplig riskbedömning. Sökandena har även åberopat förstainstansrättens dom av den 3 maj 2002 i mål T-177/01 Jégo-Quéré mot kommissionen (REG 2002, s. II-2365), och generaladvokaten M. Jacobs förslag till avgörande inför domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet (REG 2002, s. I-6677 och s. I-6681).
- 27 Sökandena har i sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder vidare gjort gällande att frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning i förevarande mål inte fullt ut kan bedömas utan en prövning i sak. Sökandena har i detta hänseende erinrat om att de innehar godkännanden att släppa ut produkter baserade på klorpyrifos och trifluralin på marknaden i enlighet med artikel 8.2 i direktiv 91/414. Sökandena deltar vidare i ett prövningsförfarande som syftar till att dessa substanser skall tas upp i bilaga I i direktiv 91/414 i egenskap av verksamma ämnen som uppfyller säkerhetskraven i artikel 5 i sistnämnda direktiv. För att fullt ut kunna bedöma sökandenas talerätt, är det nödvändigt att undersöka deras rättigheter och berättigade förväntningar inom ramen för det lagstiftningsförfarande som ledde till att klorpyrifos och trifluralin togs upp i bilaga I till direktiv 91/414.

- 28 ECPA har noterat att i enlighet med artikel 13 i direktiv 91/414 skyddas vetenskapliga uppgifter och information som lämnats av sökandena inom ramen för det prövningsförfarande som syftar till att klorpyrifos och trifluralin tas upp i bilaga I i direktiv 91/414 under en period av fem år från det första upptagandet i bilaga I i direktiv 91/414. Med hänvisning till förstainstansrättens dom av den 11 september 2002 i mål T-13/99, Pfizer mot rådet (REG 2002, s. II-3305), punkterna 98 och 100, anser ECPA att sökandena således är innehavare av specifika rättigheter i den mening som avses i målet Codorniu mot rådet (nämnt ovan i punkt 25) och att upptagandet av klorpyrifos och trifluralin på den lista som upprättats genom den omtvistade rättsakten berör sökandena på grund av vissa egenskaper som är betecknande för dem och som särskiljer dem från alla andra personer.
- 29 Sökandena har slutligen framhållit att de i förevarande mål inte kan tillförsäkras ett tillräckligt rättsligt skydd vid de nationella domstolarna.

Bedömning

- 30 Artikel 230 fjärde stycket EG har följande lydelse: "Varje fysisk och juridisk person får på samma villkor väcka talan mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom."
- 31 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att termen beslut som används i artikel 230 fjärde stycket EG har den tekniska betydelse som följer av artikel 249 EG och att kriteriet för att skilja mellan en normativ rättsakt och ett beslut i den mening som avses i sistnämnda artikel skall sökas i huruvida rättsakten i fråga har allmän giltighet eller inte (domstolens dom av den 14 december 1962 i de förenade målen 16/62 och 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et de légumes m.fl. mot rådet, REG 1962, s. 901; svensk specialutgåva, volym 1, s. 145, och av den 29 juni 1993 i mål C-298/89, Gibraltar mot rådet, REG 1993, s. I-3605, svensk specialutgåva, volym 14, s. 243, punkt 15).

- 32 Det i förevarande mål omtvistade beslutet som är direkt baserat på artikel 175.1 EG är en lagstiftningsakt som antagits av parlamentet och rådet till följd av det förfarande som föreskrivs i artikel 251 EG. I lagstiftningsakten har upprättats en lista över prioriterade ämnen inklusive de farliga prioriterade ämnen som anges i artikel 16.2 och 16.3 i direktiv 2000/60. Denna lista skall i enlighet med artikel 16.11 i direktiv 2000/60 ”läggas till... direktiv 2000/60/EG som bilaga X” (artikel 1 i den omtvistade rättsakten). Genom den omtvistade rättsakten ändras således direktiv 2000/60, vars allmänna giltighet inte har bestridits, genom att det i den införs en bilaga där ämnen identifieras och beträffande vilka kommissionen enligt artikel 16.6—16.8 i direktiv 2000/60 är skyldig att föreslå specifika åtgärder i syfte att skydda och förbättra vattenmiljön.
- 33 Härav följer att den omtvistade rättsakten, trots sin benämning, inte kan anses utgöra ett beslut i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG. Den har tvärtom samma allmänna karaktär som direktiv 2000/60 (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 31 nämnda målet Gibraltar mot rådet, punkt 23, och förstainstansrättens beslut av den 11 juli 2000 i mål T-268/99, Fédération nationale d’agriculture biologique des régions de France m.fl. mot rådet, REG 2000, s. II-2893, punkt 38).
- 34 Det är emellertid viktigt att undersöka om sökandena, trots den omtvistade rättsaktens allmänna giltighet, likväl kan betraktas som direkt och personligen berörda av densamma, eftersom klorpyrifos och trifluralin finns med på listan över prioriterade ämnen. Det följer nämligen av fast rättspraxis att en rättsakts allmänna giltighet inte utesluter att den direkt och personligen kan angå vissa berörda ekonomiska aktörer (se domarna i de ovan i punkt 25 nämnda målen Extramet Industrie mot rådet, punkterna 13 och 14, och Codorniu mot rådet, punkt 19, domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet Antillean Rice Mills mot rådet, punkt 46, förstainstansrättens dom av den 17 juni 1998, i mål T-135/96, UEAPME mot rådet, REG 1998, s. II-2335, punkt 69, och av den 27 juni 2000 i de förenade målen T-172/98, T-175/98—T-177/98, Salamander m.fl. mot parlamentet och rådet, REG 2000, s. II-2487, punkt 30).
- 35 Vad först beträffar frågan huruvida sökandena är direkt berörda av den omtvistade rättsakten erinrar förstainstansrätten om att det villkor som innebär

att en enskild måste vara direkt berörd av en påtalad rättsakt förutsätter att den sistnämnda har direkt inverkan på den enskildes rättsliga ställning och att den inte lämnar dem till vilka rättsakten riktar sig och som skall genomföra den något utrymme för skönsmässig bedömning, eftersom den har en rent automatisk karaktär och endast följer av gemenskapslagstiftningen utan att några mellanliggande regler skall tillämpas (domstolens dom av den 5 maj 1998 i mål C-386/96 P, Dreyfus mot kommissionen, REG 1998, s. I-2309, punkt 43, och ovan nämnd rättspraxis, samt domen det ovan i punkt 34 nämnda målet Salamander m.fl. mot parlamentet och rådet, punkt 52).

36 Det skall i detta avseende erinras om att sökandena innehar godkännanden för att släppa ut produkter baserade på klorpyrifos och trifluralin på marknaden i flera medlemsstater.

37 Det kan emellertid inte anses att den omtvistade rättsakten i sig, genom vilken dessa ämnen identifieras som prioriterade, har inverkan på sökandenas rättsliga ställning. Tvärtemot vad sökandena har påstått medför inte upptagandet av klorpyrifos och trifluralin på listan över prioriterade ämnen någon skyldighet för de ekonomiska aktörerna att minska produktionen, saluförandet eller användningen av dessa ämnen.

38 I den omtvistade rättsakten identifieras nämligen endast ämnen, däribland klorpyrifos och trifluralin, i fråga om vilka kommissionen är skyldig att lägga fram förslag på specifika åtgärder till parlamentet och rådet i enlighet med artikel 16.6—16.8 i direktiv 2000/60. Parlamentet och rådet skall i förekommande fall anta de åtgärder som föreslagits av kommissionen med stöd av artikel 16.1 i direktiv 2000/60. Upptagandet av klorpyrifos och trifluralin i bilaga X till direktiv 2000/60 ger inte någon tydlig anvisning om vilka åtgärder som kommer att föreslås av kommissionen och som eventuellt vid en senare tidpunkt kommer att antas av parlamentet och rådet, och det påverkar inte heller sökandenas rättsliga ställning som sådan.

- 39 I detta hänseende skall vidare framhållas att hänsyn tas i direktiv 2000/60 till den eventualiteten att förslag från kommissionens sida som rör prioriterade ämnen inte fullföljs. Således föreskrivs i artikel 16.8 i detta direktiv följande: "För ämnen som är upptagna på den första listan över prioriterade ämnen skall medlemsstaterna, när det saknas överenskommelse på gemenskapsnivå, sex år efter tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande fastställa miljökvalitetsnormer för dessa ämnen för alla ytvatten som är påverkade av utsläpp av dessa ämnen och reglering av huvudkällorna för sådana utsläpp vilka bland annat grundar sig på överväganden av alla tekniska möjligheter till minskning." I samma bestämmelse tillfogas följande: "För ämnen som därefter förs upp på listan över prioriterade ämnen skall medlemsstaterna när det saknas överenskommelse på gemenskapsnivå vidta sådana åtgärder fem år efter den dag då ämnet förts upp på listan."
- 40 Det följer av det ovan anförda att den omtvistade rättsakten inte har någon direkt inverkan på sökandenas rättsliga ställning. Sökandena berörs således inte direkt av den i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 41 Eftersom sökandena inte uppfyller ett av de villkor för talerätt som uppställs i artikel 230 fjärde stycket EG, skall talan avvisas.
- 42 Förstainstansrätten skall emellertid vidare, utan att vara skyldig därtill, undersöka om sökandena är personligen berörda av den omtvistade rättsakten. Det skall i detta hänseende erinras om att det, för att fysiska eller juridiska personer skall anses vara personligen berörda av en rättsakt med allmän giltighet, krävs att deras rättsliga ställning berörs av ifrågasvarande rättsakt, på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (se särskilt domstolens dom i det ovan i punkt 23 nämnda målet Plaumann mot kommissionen, s. 223, och av den 22 november 2001 i mål C-452/98, Nederländse Antillen mot rådet, REG 2001, s. I-8973, punkt 60).

- 43 Den omständigheten att sökandena innehar godkännanden för att släppa ut produkter baserade på klorpyrifos och trifluralin på marknaden i enlighet med bestämmelserna i direktiv 91/414 kan inte medföra att de särskiljs i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG. Även om den omtvistade rättsakten skulle påverka deras ställning på marknaden befinner sig sökandena, som inte har gjort gällande någon exklusiv rättighet av immaterialrättslig karaktär avseende de ämnen som identifieras i den omtvistade rättsakten, i en situation som är jämförbar med den situation som alla andra befintliga eller framtida aktörer befinner sig i vars verksamhet består i att saluföra dessa ämnen (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 17 januari 2002 i mål T-47/00, Rica Foods mot kommissionen, REG 2002, s. II-113, punkt 39, och det ovan i punkt 25 nämnda beslutet i målet Federolio mot kommissionen, punkt 67).
- 44 Sökandena kan inte heller påstå att den omtvistade rättsakten påverkar rättigheter som de förvärvat inom ramen för direktiv 91/414. Eftersom den omtvistade rättsakten inte medför någon skyldighet för de ekonomiska aktörerna att minska produktionen, saluförandet eller användningen av klorpyrifos och trifluralin (se punkt 37 ovan), kan denna rättsakt inte anses ha någon inverkan på de godkännanden som sökandena innehar för att släppa ut växtskyddsmedel på marknaden som innehåller dessa ämnen. Av samma skäl finns ingen anledning för sökandena att påstå att rättsakten påverkar specifika rättigheter eller har orsakat osedvanlig skada av den art att de särskiljs från alla andra ekonomiska aktörer (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 20 juni 2000 i mål T-597/97, Euromin mot rådet, REG 2000, s. II-2419, punkt 49).
- 45 Sökandena har vidare hävdat att gemenskapsinstitutionerna var skyldiga att ta hänsyn till sökandenas särskilda ställning innan de antog rättsakten.
- 46 Det är angeläget att erinra om att den omständigheten att gemenskapsinstitutionerna på grund av särskilda bestämmelser är skyldiga att ta hänsyn till att den rättsakt de har för avsikt att anta kan ha inverkan på vissa enskildas situation och medföra att dessa särskiljs (den ovan i punkt 26 nämnda domen i målet

Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, den ovan i punkt 24 nämnda domen i målet Sofrimport mot kommissionen, domstolens dom av den 11 februari 1999 i mål C-390/95 P, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-769, punkterna 25—30, och den ovan i punkt 26 nämnda domen i målet Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 67).

47 Det måste emellertid slås fast att det inte finns någon gemenskapsrättslig bestämmelse enligt vilken parlamentet eller rådet, när de upprättar listan över prioriterade ämnen på vattenområdet i enlighet med artikel 16.11 i direktiv 2000/60, åläggs att beakta den särskilda situation som sådana ekonomiska aktörer som sökandena, vilka innehar godkännanden för att släppa ut växtskyddsmedel på marknaden, befinner sig i (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 6 december 2001 i mål T-43/98, Emesa Sugar mot rådet, REG 2001, s. II-3519, punkt 53). Artikel 16.2 a i direktiv 2000/60, som sökandena har hänvisat till, rör endast den riskbedömning som skall utföras vid upprättandet av den omtvistade rättsakten utan att ett specifikt skydd ges åt någon som helst ekonomisk aktör. Enligt ordalydelsen i direktiv 2000/60 inträder nämligen skyddet för dem som innehar godkännanden som meddelats enligt direktiv 91/414 först på stadiet för produktregleringen avseende de ämnen som identifierats i den omtvistade rättsakten. Således föreskrivs i artikel 16.6 andra stycket i direktiv 2000/60 att när produktregleringen omfattar en översyn av de relevanta tillstånd som har utfärdats enligt direktiv 91/414, skall en sådan översyn genomföras i enlighet med bestämmelserna i det sistnämnda direktivet.

48 Vad slutligen gäller ECPA:s argument, som baseras på den ovan i punkt 28 nämnda domen i målet Pfizer mot rådet, skall det erinras om att den omtvistade rättsakten i det sistnämnda målet innebar ett förbud mot användning av virginiamycin som tillsats i djurfoder. I det aktuella målet har den omtvistade rättsakten däremot inte någon tvingande verkan gentemot sökandena. De kan nämligen utan några som helst inskränkningar fortsätta att producera och saluföra de ämnen som anges på den genom den omtvistade rättsakten upprättade listan, så länge som parlamentet och rådet eller medlemsstaterna inte antar några specifika förfaranden för reglering av dessa ämnen.

49 Av vad anförts följer att talan skall avvisas.

50 Trots att sökandena saknar möjlighet att begära ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten, har de kvar möjligheten att åberopa rättsaktens ogiltighet vid nationell domstol som beslutar med beaktande av artikel 234 EG (domstolens dom av den 17 november 1998 i mål C-70/97 P, Kruidvat mot kommissionen, REG 1998, s. I-7183, punkterna 48 och 49, förstainstansrättens beslut av den 12 juli 2000 i mål T-45/00, Conseil national des professions de l'automobile m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-2927, punkt 26). Sökandena åtnjuter således tillräckligt rättsligt skydd vid nationell domstol (se, för ett liknande resonemang, den ovan i punkt 26 nämnda domen i målet Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, punkt 40).

Rättegångskostnader

51 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet och parlamentet har yrkat att sökandena skall förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta parlamentets och rådets rättegångskostnader. Eftersom sökandena har tappat målet, skall rådets och parlamentets yrkanden bifallas.

52 Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall kommissionen och ECPA bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

- 1) **Talan avvisas.**

- 2) **Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta parlamentets och rådets rättegångskostnader.**

- 3) **Kommissionen och European Crop Protection Association skall bära sina rättegångskostnader.**

Luxemburg den 6 maj 2003.

H. Jung

Justitiesekreterare

K. Lenaerts

Ordförande